

ПРЕЗИДЕНТ ПРИСПІШУЄ СПРАВУ ЗАКОНУ ПРО ГРОМАДЯНСЬКІ ПРАВА

Вашингтон. — Президент Джонсон закликає свій авторитет у заходах за пришвидшення законодавчої справи в користь законопроекту про громадянські права. Після "ділового сніданку", проведеного у вівторок 3-го грудня ц. р. з конгресовими лідерами, проголошено рішення збирати підписи конгресменів під так звану петицію про збільшення законопроекту, який застряг в Комісії правил. Під таку петицію треба найменше 218 підписів. Демократичні конгресмени з північних штатів напевно всі підпишуть її, але їх Джон Ліндсей з Нью-Йорку, за успіх петиції залежить у великій мірі від становнича республіканських конгресменів. Лідер республіканської меншости в Палаті Репрезентатів Чарльз Галлек заявився проти використання цієї процедури для примушення Комісії правил передати закон. Невдовзі закон про громадянські права під обрання Палати Репрезентатів. Однак деякі інші республіканські конгресмени, наприклад, підписав буде загалом і тому явили готовність підписати цю петицію. Комісія правил очолює південний консервативіст, Говард Сміт, демократ із Вірджинії, який зумисне зупиняє той закон і не дає йому можливості перебути законодавчий шлях. Цей законопроект перейшов ще вкотре 29-го жовтня ц. р. через Правничу комісію, де устійено текст за двопартійним порозумінням. Президент намагається, щоб ділові наради над тим законопроектом розпочалися ще перед Різдвяними феріями. Однак все одно закону не можна буде ухвалити ще в цьому місяці. Тому сподіваються, що, коли навіть буде зібраних 218 підписів під цю петицію, і кожна петиція про збільшення законопроекту, який застряг в Комісії правил, то справа буде перенесена на другу сесію цього Конгресу, яка почнеться найшвидше 3-го січня 1964-го року. Президент Джонсон закликає своїх підписувачів, щоб вони не забували, що це не тільки питання громадянських прав, а й питання громадянської свободи. Президент Джонсон закликає своїх підписувачів, щоб вони не забували, що це не тільки питання громадянських прав, а й питання громадянської свободи.

Агенти секретної Служби перевели в Далласі спробу відтворення перебігу й обставин агентури на президента Кеннеді. На фото авто, подібне до того, що ним їхав Президент, оточений поліцейськими на мотоциклах.

В записках НТШ появилася збірка на пошану українських учених знищених большевицькою Москвою

Шикаго. — Заходом і наглядом Осередку Праці Наукового Товариства ім. Шевченка в Шикаго і за редакцією Марії Овчаренко появилася, як 178-й том Записок НТШ 356-сторінковий збірка. На пошану українських учених, знищених большевицькою Москвою. Опублікований збірок висвітлює частину історію розгрому української науки большевицьким режимом на Україні в 20- і 30-х роках цього сторіччя і проведеної ним же режимом екстермінації українських учених і дослідників. На зміст збірки склалися праці: проф. Наталії Полонської-Василеюк "Історична наука в Україні за союветської доби та доля істориків", із списком репресованих істориків, істориків права, етнографів, археологів, мистецтвознавців і економістів, що нараховує 185 прізвищ та з бібліографією їх праць, проф. Михайла Милера "Доля українських археологів під Совєтами" із реєстром 50 знищених або репресованих археологів, проф. Марії Овчаренко "Сергій Єфремов, як літературознавець", проф. Григорія Костюка "Українське наукове літературознавство в перше пореволюційне п'ятидесятиліття", ред. Богдана Кравцева "Розгром українського літературознавства 1917-1937 років" із реєстром 103 знищених і репресованих літературознавців і літературних критиків, 74 — що примушені були замовити, і 25 — що емігрували, рятуючи своє життя, проф. Юрія Шевельова "Покілині двадцяти років в українському мовознавстві", проф. Миколи Долбицького "Український учений — географ д-р Степан Рудницький" та проф. М. Величківського "Знищення сільсько-господарських науковців в Кам'янці Подільському".

В Нью Йорку відбудеться конференція на тему розвитку національної політики в СССР

Нью Йорк. — Головна делегатура Закардонного Представництва УГВР в ЗДА і Дослідно-Видавниче Об'єднання "Пролет" у Нью Йорку влаштувають у суботу 7 грудня ц. р. конференцію п. н. "стан і перспективи розвитку національної політики в СССР і українська самоборона". Конференція буде відбуватися у формі дискусійного форуму, в якому братимуть участь: Антін Адамович, Ярослав Білінський, Всеволод Голубинський, Наталя Скориченко і Богдан Чайківський. Після проведення форуму будуть записані й дискусії над порушеними його учасниками питаннями. Відбудеться конференція в залі Українського Інституту при 2 і 7-й вулиці і триватиме від 3 до 6 годин по полудні.

Інж. Ярослав Гузар помер у Дітроїті

Дітроїт. — У понеділок, 2-го грудня 1963, тут у домі своїй дочки і зятя Марти і Зенона Василькевичів, помер невідомо на яку причину с. п. інж. Ярослав Гузар, колишній старшина Української Галицької Армії, в Бригаді УС-Стрільців та довголітній службовець Земельного Банку у Львові і один з найбільш шанованих громадян Американської України. Покійний був зокрема великим ентузіастом українського хорового мистецтва, бувши членом-основником та довголітнім скарбником хору "Думка" в Нью-Йорку. Осиротів дружину Ростиславу, сина о. Любомира — відомого вакаційного душпастиря "Союзників", дочку Марію і зятя Зенона Василькевича в Дітроїті, в домі яких помер, та внучат Марію, Петрусю, Павлуся і Ром-Стрільців та велику громадську діяльність, знайомих і співпрацівників, які назавжди збережуть світлу пам'ять про нього. Похорон відбудеться в четвер, 5-го грудня рано з похоронного заведення Богдан до місцевої української католицької церкви й опісля на цвинтар Мавіт Олівет.

У програму святкування 70-ліття "Свободи" в Нью Йорку включена також виставка видань

Нью Йорк. — У програму ювілейного бенкету, що ним місцева українська громада відзначить 70-річчя "Свободи" в найближчу суботу, 7-го грудня, буде включена також виставка деяких важливих видань "Свободи" й Українського Народного Союзу — інформують з Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ, який влаштує цю імпрезу. Виставку приготують союзомі

ЗАХІДНІЙ БЕРЛІН У ГЛИБОКІЙ ЖАЛОБІ ПРОЩАВСЯ З ПРЕЗИДЕНТОМ ДЖ. Ф. КЕННЕДІ

Берлін. (В. О.) — Стари, досвідчені журналісти і дипломати, які бачили багато країн і подій, були широко заскочені тим, як Берлін прощався з президентом Кеннеді. Співчуття та жалоба були так глибокі і так природно пелюстали, що навіть такі американські старожити у цьому місті, як — наприклад — директор радіостанції РІАС, Лохнер, до речі син відомого колись у цьому світі журналіста Люї Лохнера та уроженець Берліну, або довголітній кореспондент агентства Юнайтед Пресс Джо Фелікс, що живе тут вже від закінчення війни, не могли вийти з подумку. Та найбільше був забутий заскочений шеф гарнізону американських військ ген. Полк, коли йому принесли звіт, за яким 250,000 мешканців Західного Берліну вписалося у конюляційні книги, вилучені у головної команди міста при Алеї Генерала Клея у ратуші міста. Що більше: протягом останніх днів, себто від трагедії у Далласі по сьогодні, прийшло багато тисяч листів із східної комуністичної Німеччини, в яких інтелігенція й прості люди з іслоських околиць та робітники з індустріальних центрів висловлюють біль з приводу втрати, яку вважають також своєю втратою.

Нуритба — повна іменем Кеннеді

Куритба (М. К.) — Не встигло радіо в передвечірні години принести дуже стисло вістку про підступне вбивство американського президента Джона Ф. Кеннеді, як населення Куритби лавами посунуло до центра міста, на Руа Кінзе, де с пресою вітрили, телевізійні пункти, де швидко можна побачити більшість місцевих політичних діячів. У короткому часі Руа Кінзе була вщерть вповнена людьми. Незабаром там з'явилися спеціальні пресові випуски, присвячені цій сумній події. Їх читали і вголос і поодинокі. Розмови мешканців цього середнього бразильського міста, всюдю і скрізь виявляли ширі симпатії до трагічного загиблого Президента ЗДА. За браком офіційних повідомлень, люди робили різні здогади та припущення щодо організаторів і виконавців цього злочину. Найчастіше серед наговірів чулися слова: "Москва", "Куба". Наступного дня у вітринах численних крамниць, ніби "самі собою", з'явилися портрети Президента. Скрізь він з веселою усмішкою, в динамічному пориві, Кеннеді так назавжди запам'ятали і таким

Папа поширив компетенції єпископів

Рим. — Папа Павло VI в енцикліці з приводу 400-ліття Тридентського Собору поширив компетенції єпископів щодо їх прав у відношенні до підлеглих їм духовників та церковних відправ. Ця енцикліка, названа від перших її слів "Пасторале Мунус" — Пастірський Уряд, складена в 40 точках з коротким вступом і коротким закінченням. За найпершими коментарями духовників, зібраних у Римі, поширення компетенції єпископів пішло по лінії децентралізації внутрішньої влади в Католицькій Церкві, однак не сповнило надій поступової більшості Вселенського Собору, яка була за створення у Ватикані постійного представництва єпископів. Це вносило б не менше 6 коллегіальну систему правління в Католицькій Церкві та обмежило владу теперішньої Курії, в якій буцімто перевагу мають консервативні високі італійські духовники. Вселенський Собор мав офіційно закрити свою другу сесію 4-го грудня ц. р., з тим, що у вересні 1964 року збереться на третю сесію.

Хрущов, "вдоволений", що політика ЗДА незмінна

Москва. — Нікіта Хрущов висловив своє "вдоволення" з приводу фанту, що новий президент З'єднених Держав Ліндон Джонсон заявив свій замір продовжувати політику Кеннеді. Нікіта Хрущов використав прийняття у фініській амбасаді з приводу перебування в Москві президента Фінляндії Урго Кекконена, щоб вперше від смерти президента Кеннеді висловити свій погляд про зміну влади в Америці. Він прославляв при цьому померлого президента Кеннеді, ствердивши, що "в деяких справах" політика президента Кеннеді "була в згоді з заходами до відпущення міжнародної ситуації та покращання відносин з Совєтським Союзом". Хрущов знову задавав про атомний договір, як "крок до крапів справ". Цю заяву Хрущова негайно передало совєтське радіо. Американські коментатори придають тій заяві деяке значення, тому, що Хрущов очевидячки був стриманий, як зміна влади в Америці не принесла гострого курсу американської політики та що він використав першу нагоду, щоб підкреслити свою готовність до продовження "співіснуючості" курсу політики без уваги на зміну на становищі американського президента. Газети підкреслюють, що коротка промова Хрущова у фініській амбасаді не стосувалася совєтсько-фінських взаємин, а совєтсько-американських, що відзеркалює турботливі настрої кремльських володарів. За всіма даними — заява Хрущова прийшла після виступу Хрущова на прийнятті Антиса Микоїна про враження, яке той виніс з своєї першої зустрічі з президентом Джонсоном на другий день після похорону президента Кеннеді. Микоїна ніби був вдоволений заявленнями, що його почув від нового президента, що він буде продовжувати політику президента Кеннеді у відношенні до Совєтського Союзу по лінії шукання в розмовах можливостей мирної розв'язки існуючих спірних проблем.

ОРГАНІЗАЦІЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ ЗА ІЗОЛЯЦІЮ КУБІ

Вашингтон. — Організація Американських Держав 3-го грудня більшістю голосів (16 до 0) вирішила, щоб перевестись слідство в справі Куби, з'явившись, що їхнє голосування не вирішує справи Куби. Рада Організації Американських Держав визначила між-американську комісію, яка повинна вирішити скаргу Венесуелі та перевести слідство. Уряд Кастро публічно вихваляв венесуельських повстанців, але одночасно заперечує, що це Куба постачає зброю терористам у Венесуелі. Венесуельський делегат заявив, що Організація Американських Держав повинна поважно поставитися до венесуельської скарги, бо не можна довше спокійно приглядатися тому, як Куба веде акцію проти демократичних урядів та безкарно замахує до комуністичних переворотів, послугуючись актами терору і насильства. Венесуельський делегат показав 21 фотографію тієї зброї, яку до Венесуелі привезено з Куби. На узбережжі Венесуелі знайдено три типи зброї, що її привезено з Куби. Венесуельський делегат пригадавав, як Організація Американських Держав 1960-го року була змушена покласти санкції проти домініканського диктатора Рафаеля Трухілья. Американський представник Ворд П. Аллен повідомив Раду ОАД, що техніки ствердили, що знайдена у Венесуелі зброя є кубинського походження.

В Західній Європі підтримують проєкт різнонаціональної атомової зброї в рамках НАТО

Париж. — У Парижі нараджується тепер Асамблея Західно-європейської Унії, до якої входять Британія і шість західно-європейських членів держав Спільного Господарського Ринку (Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія, Голландія і Люксембург). Хоч рішення тієї Асамблеї мають тільки значення до-радного голосу і не зобов'язують Організацію Північно-атлантичного пакту (НАТО), проте ті наради характеризувалися в настрої в різних країнах. Головою на Асамблеї є лідер західнонімецьких соціалістів професор Карло Шмід. Всі члени Асамблеї за винятком французів з офіційного табору де

У Туреччині настала криза уряду — можливі нові вибори

Анкара. — Коаліційний уряд 79-літнього прем'єра, колишнього президента й генерала Ізмета Іноні, упав внаслідку розмови двох партій, що разом з Народно-республіканською партією Іноні становили урядову коаліцію, підтримувати надалі той уряд. В останніх виборах на 450 парламентарних мандатів Народно-республіканська партія отримала тільки 175, тому вона залежала від спілки з іншими партіями. Однак 7 листопада в міських і громадських виборах велику перемогу отримала опозиційна Партія Справедливості, здобувши 46% всіх голосів. Хоч вона має в парламенті всього 145 місць, проте той вислід громадянських виборів вказав на великий зріст її популярності, чи пак на зріст відваги колишніх звеличаних режиму Аднана Мендереса, проти якого теперішній президент ген. Семаль Гурзел перелік був збройний переворот. Самого Мендереса поклали, а його Демократичну партію поставили поза законом. Партія Справедливості складається саме з більшості колишніх демократів. Тому, що президент Семаль Гурзел, мабуть, не захоче доручити міське творення нового уряду лідеру Партії Справедливості, колишньому генералові Паріп Гумуспала, то не є виключено, що він розв'яже парламент і розпише нові вибори.

У СВІТІ

● Вінстон Черчилль скінчив у минулу суботу 89 років. Коли перед його домом збиралася велика юрба його звеличених синів, синів синів і синів синів синів. При його боці були його дружина і мейстерка, яка від його останньої недуги постійно живе в домі Черчиллів.

● Варшавська "Трибуна Люду" заявила, що з уваги на допущений брак різних предметів щоденної ужитковості буде збільшена продукція легкого промислу. Таке рішення одноголосно прийняли 150 членів Центрального Комітету польської комуністичної партії.

● У Швейцарії застрелили 600 радів, і телевізійних акторів, домашніх виводів гонимців. Їхня професія спілка домагастися 50%-ої підвищення гонимців, на що не погоджувалися державні радіо і телевізійні стації.

● В Індії почали будувати фабрику совєтських ракетних літаків МІГ. Перші літаки з цієї фабрики мають бути готові в 1965 році. Офіційно проголошено, що ці бойові літаки будуть озброєні протилежними ракетами. Совєти поклали докласти Індії список літаків типу МІГ і мають доставити їх шість.

● У Туреччині привернено свободу рухів закордонних туристів також у східній частині держави, яка охоплює старинні фортеці Карс і Ерзурум та гору Арарат, на якій — за переказом — був кохач Нол. З уваги на ці атракції для туристів місця сподіваються значного посилення туристичного руху.

СВОБОДА

SVOBODA

Український щоденник

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. — Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: — На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У.Н.С.О. — членів і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Стаття і дописи, підписані авторами, не можуть відкликати редакція. Редакція застосовує свої права в повній мірі, не повертаючи матеріалів. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі не виразив застеріг долучати за адресою повернути в відповідному поштовому наданні. — За відсутності оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Ленція Венесуелі

Минулий тиждень включно з неділею 1-го грудня цього року був показовою лекцією для всіх тих, хто ще й досі „не знає“, якою загрозою для Західної гемісфери є комуністичний режим Фідела Кастра на Кубі, як також для всіх тих, хто вагається жити рішучих заходів проти того режиму. Мова йде про хвалено комуністичного терору, що перекотилася по Венесуелі з ціллю відстрашити людей від участі в виборах нової президентської згідно з демократичною конституцією. У цій терористичній акції збито близько 30 осіб, а кількість було поранено, розіславо бомби сім кандидатам на президента, скоплено заступника голови американської військової місії, стероризовано залогі й пасажирів літаків і скидано з того літака комуністичні летючки, застрашували громадян убивством, якщо підуть до виборчих урн. А все це роблено з ціллю скомпromітувати в очах венесуельців і взагалі всіх латинських американців демократичний режим і спровокувати праві кола та військо, щоб вони захопили в свої руки владу і таким чином дали змогу комуністам кричати, що знову прийшла до влади реакція і що єдиним ліком проти „тигрілої демократії“ та „чорної реакції“ є — комуна.

Цей розрахунок не вдавася. Демократичний режим президента Ромулю Бетанкура не зликався терористів, виарештував кількост найважливіших комуністів та авантюристів і в дні голосування виставив на вулицях міст військо. І кругом шість мільйонів населення тієї маленької країни з територією 352 000 кв. миль продемонструвало свою ворожість комуністам і свою відданість демократії. 90% упевнених до голосування не зликалися шантажу й терору і пішли голосувати, при чому великою більшістю був обраний поміркований поступовий політик д-р Раваль Леоні, кандидат президента Бетанкура. Він дстав би куди більше голося, якщо демократичний табір не був розоршений і який внаслідок того голося не були розподілені аж між сімю кандидатами. Комуністи, знаючи свою слабкість, закликали або зовсім зігнувати вибори, або віддати білі картки. Однак, білих карток виявлено не більше як 4%.

Вивисюки з тієї лекції подвійні. Поперше, Куба Кастра є мостовим причіпком воюючого, експансивного комунізму, наставленого на нищення демократичного ладу всіма можливими способами. Далі, найдоцільнішим способом безпосереднього паралізування комуністичної злочинної акції є рішучість, включно з уживанням поліційно- військової сили для здавлення терористичного руху. Нарід не тільки у Венесуелі, а й в цілому світі знає характер комунізму і свідомий того, що комуністи використовують демократичні свободи рухів задля нищення демократії. Тому нарід скрізь схвалює репресії супроти комуністів, тим паче, коли вони йдуть одночасно і соціально- економічними реформами й поліпшенням добробуту.

Венесуельський уряд, дставши в руки такі переконливі докази підривної роботи Кастра на венесуельському терені, як перекоплені скрині із зброєю і амуніцією для терористів, вимагає колективної акції Організації Американських Держав проти Куби Кастра. Хоч покищо нема ще виглядів, щоб вимагана більшість латиноамериканських країн погодилася на таку акцію, арганція кубинських експертів комуністичної революції, пораз більше обурює уряди й народи в Західній гемісфері. Останні події у Венесуелі скріпили цю антикастрівську течію в латинсько- американському світі і були прикрою поразкою для Фідела Кастра та його московського протектора.

Степан Куропас

Я ВІДВІДАВ УКРАЇНУ

(14)*

В музеї визвольної, т. зв. вітчизняної війни в Одесі ми довідалися, якою ненавистю горить комуністична верхівка до Німеччини. Боротьба з німцями тривала за це місто 71 день, і цю війну німці вважали Севастополь, воно впаде. За це Одеса дістала титул „героя“. В боях за Одесу відзначилися українська дивізія Людмила Павличенко, яка організувала жіночі партизанські загони, що переховувалися в одеських надбережних катакомбах, а вночі нападвали на німецькі технічні і постачальні формції.

В музеї бачили ми здобути у німців трофеї. З російських експонатів замітна була міна, зроблена на відріжки з кав'ярю. Німці любилися на кав'яр, і їх ці міни розривали.

Окрема кімната музею призначена запорозьким козакам. Тут бачили ми величезний об'єкт з довговусим козаком Максимом, що сидить серед гаківниць і гармат.

Одесу „визволили“ маршал Малиновський і Хрущов, і там є їх спільна знімка.

Вечері й був у кіно, де висвітлювали фільм з першої світової війни „Царська милість“. Цей фільм, зроблений вже за Совєтів, представляє бунт болгарської армії, яка не хотіла поновити з „братнім руським народом“. Поручника Родіонова з визначної болгарської родини цар Фердинанд наказав розстріляти за те, що не зміг удержати дисципліну в армії.

Фільм попередив т. зв. „Технічний журнал“, в якому представлено глядачам пошесті советської техніки, а саме виробництво сталевих рур новою методою і виробництво консерв з картоплі.

Другий день в Одесі ми оглядали винарню, що носить назву „Комуністичного трудівця“ і виробляє головню шампанське та рислин. Ми бачили величезні підземні склади і ферментаційні холодильні пещери, де вино дозріває. Бачили весь процес виробництва — від винограду аж до коркування пляшок включно. Ця винарня працювала вже за царя, а під час війни була знищена. Ніяких нових рецент, ні способів виробництва вина більшовики не винайшли.

Головний інженер винарні, москаль, востанній інвалід, в парку біля нього відбувалися спортивні змагання.

Перший український, якого я стрінув в Одесі, був десятилітній хлопчик Вова Сватушкін. „Тепер я Вова“, ска-

О. Жданови

ФРАНЦУЗИ ПРО СМЕРТЬ ДЖ. Ф. КЕННЕДІ

Париж. — Смерть, несподівана й жахлива неясними обставинами атентату, важка своїми наслідками, смерть від „глуної кулі“ Президента — лідера вільного світу — викликала нечувані своїми розмірами відгук у всьому світі. Глибоко потрясла вона й Францію. Тим більше, що в сьогоднішні часи держави і народи тісно пов'язані спільними інтересами чи суперечками, досконаліми засобами комунікації. З родиною покійного Президента Франція почувала себе пов'язаною також інтимно, бо саме сіра маса французів вважала дружину Президента за свою землячку, прихильницю французької моди, кухні, літератури, в якій мірі — амбасадорку в ЗДА французького „way of life“.

Ця обставина відразу характеризує реакцію французького загалу на трагічну подію. У Німеччині викинуто прапори в жалобі, видано декрет про заборону танцювальних забав на цілий тиждень. Нічого подібного у Франції не було. Німеччина бо потрапувала своє відношення в площині офіційній, політичній. Поставляла до покійного Президента, як до політичного приятеля, опіку, хотіла віддати честь через його особу американській державі, якій багато завдячує.

До Кеннеді у Франції і у французів було зовсім інше відношення. Франція в офіційній площині протягом довгого часу перебувала в спорі з Вашингтоном. Ген. де Голь кількама наворотами висловився терпко на адресу ЗДА, а тим самим і керівництва американської політики. Але французи люблять підкреслювати незалежність своєї думки, навіть від власного уряду. В їхній підсвідомості це дуже важлива справа. І хоч вони не люблять американців, вони мають симпатію до Америки і мали величезний симпатію до покійного Президента і його родини.

Мільйони французів наділяли своєю симпатією пана Кеннеді, вбачаючи в ній землячку, а крім того — молодшу й гарну жінку. Вони ставили її простоту й її цивільну відвагу вести французьку кухню до Білого Дому. Нехай американський читач не сміється з цього. Кухня не лише у французів належить до традицій, і на цьому ґрунті зміни не є простою справою. Подумайте тільки, яке значення ми прив'язуємо до борщу й вареників, не кажучи вже про вишивані сорочки! Уявіть собі, що в нас хтось намагався б впровадити зміну страви на Св'яте-Вечір і замість дванадцяти традиційних страв, залишив би тільки борщ, а далі запропонував би дати 11 страв з одинадцяти різних країн поселення української еміграції, замінюючи кутю якимсь пудингом!

Жаклін Кеннеді (у Франції ніхто не каже Джаклін) зробила серія французів для ЗДА більше, як усе Експедиційний Корпус, що проливав кров на пляжах Нормандії чи на узбережжі Середземного моря. Мільйони жінок почали говорити з симпатією про „Жакі“, рішуче змінили відношення до американців. Це створило справді широку базу сантиментального зв'язку, і де Голь без цієї бази, мабуть, не поїхав би особисто на похорон. Він —

Француз, при своєму замислуванні до матеріальних справ, мають претенсії бути інтелектуалами. І американців вони трактували як „матеріалістів“, як „ковбоїв“. Зокрема вищі верстви. З прихилом до влади Кеннеді не ставлення змінилось. Інтелектуальні кола говорили з захопленням про відношення покійного до інтелектуалів. Інтелектуальна Франція потрапувала Кеннеді, як президент, що переставляв ЗДА на нові шляхи, на шляхи зрілої нації, яка, доробившись, починає думати про культуру. Чи це правильно, чи ні, про це можна сперечатися, але таке уявлення склалося у Франції, і воно визначає той жал, який і під країні помічався після атентату.

Це також визначає ліній розважання над загальною: хто бив Дж. Ф. Кеннеді? Вся французька преса, від правої до комуністичної, угадує, що його били праві екстремісти, якщо не божественні самітні, який діяв без спільників. Тому преса повна коментарів на тему недостатнього тексації поліції. Ліва — не комуністична — преса вважає, що тільки Еф-Би-Ай може викрити збивника чи збивників, бож, як досвідно залиш один такий самий, „годі собі узяти, що альжирська поліція свого часу викрила змовників ОАС-у“.

Наголос на тексації реакційності, як протиставлені поняття свободи, що їх має покійний Президент, дуже сильний у всій французькій пресі і в розмовах між французами. Тому помітає недоречність особи нового президента, бо він... тексацією. Він, мовляв, за своєю психо-логією не може продовжувати ліній Поінтьє, бодей коли мова про внутрішню політику. В більшості коментарів вважають, що при новому президенті дорадинки-інтелектуали Кеннеді не матимуть що робити. Л. В. Дінасон оточить себе тексаціями, як Кеннеді був оточений бостонцями.

Ніколи жба у французькій пресі не було стільки мови про різницю характерів американців Півночі, американців Атлантичного узбережжя з американцями Півдня, як тепер. Наголошується на різниці останніх, їхню провинційність думання в порівнянні з широкими обріями снів Бостону. На цьому тлі вся ліва преса забула заклади у мільйонів, які ставили родині Кеннеді під час виборчої кампанії, і тепер ця родина має односторонні симпатії всіх французів, за винятком правих, які пригадують Московський атомний договір.

Родина Кеннеді має тепер у Франції найкращу пресу. Деякі коментарі вважають, що взагалі єдиний рятуюнок для Америки це — вибір Роберта Кеннеді президентом, коли не в 1968, то в 1972 році. І коментарі певні, що до цього дійде, що Боб Кеннеді належить до людей, яким призначено неприємності. Вірять також у його незламність, у твердість його засад і вважають, що він домігся виконання, що уби Президента. Французи певні, що коли Президента вбили реакційні кола Америки, то тільки Боб Кеннеді не дасть себе підкупити, ні залаяти, а справу внісуть, бо для

ХРУЩОВСЬКІ МАНЕВРИ

Оце вже друге цього року Хрущов приїжджає до Києва, як до другої столиці, приймає закордонні делегації... ніби-ж так само непомітно, як приїжджав.

На початку липня ц. р. „Радянська Україна“ подала коротке повідомлення, що Хрущов прийняв у Києві заступника прем'єр-міністра і міністра закордонних справ Бельгії П. Спаака. На сама газета повідомила 20-го листопада, що Хрущов прийняв у Києві міністра оборони Індонезії А. Х. Насутіона.

Крім цих коротких повідомлень, нічого більше преси про перебування Хрущова на Україні не подає.

Виглядає дуже дивно, бо Хрущов, коли розлідає по червоній імперії, любить догори, а в Україні, особливо тепер, є про що поговорити. Взяти хоч би сільське господарство.

Але обидва ці рази йому, мабуть, не про економіку йшло. Йому треба було прихильнувати, щоб партійна організація України стояла за ним муром і далі так, як стояла досі.

Цього року на червоному пленумі Центрального Комітету КПСС дотеперішнього першого секретаря компартії України, М. Підгорного, обрано секретарем ЦК КПСС. Хрущов стигав його до Москви, щоб збільшити у центральних партійних органах число відданих йому людей.

Але внаслідок цього виникла потреба знайти надійного наступника на місце Підгорного, бож партійна організація України має майже п'яту частину членів Центрального Комітету КПСС. Треба, щоб щоб добре тримав її в руках Хрущов.

Видастся, що власне це й було ціллю приїзду Хрущова до Києва в липні цього року.

Це тим більше правдоподібно, що, після повернення Хрущова до Москви, в Україні залишився секретар ЦК КПСС О. Рудаків, який, як виходить із повідомлень „Радянської України“ (12, 14, 17-го липня), проводив свого роду „консолідаційну роботу“ серед партійних кадрів України. Внаслідок „пересипання“ Секретаріату ЦК компартії України, деяких секретарів обкомів пересунули до Центрального Комітету, а на їх місце призначено інших осіб.

О. Рудаків брав участь у пленумі Довгого обкому партії, коли там, на місці Липки, обрано першим секретарем обкому Дегтярьова, який брав участь у нараді партійно-господарського активу Довгої та Луганської областей і в нараді ЦК компартії України в справах сільського господарства.

Це від часу смерті Сталіна вперше у пленумі обкомів партії брав участь секретар ЦК КПСС. О. Рудаків мав, очевидно, дбати про те, щоб на пости секретарів обкомів партії прийшли „свої“ люди, згоря визначені самим Хрущовим.

Обрання Казанця головою Ради Міністрів УССР і звільнення В. Щербинського, який повернувся на свій пост першого секретаря обкому в Дніпропетровську, створило, разом із зміною на становищі першого секретаря ЦК компартії України, певні нові проблеми, персонального характеру, у Президії ЦК КПСС.

Підгорний, як перший секретар ЦК КПУ України, свого часу був обраний членом Президії КПСС. Коли ж у червні цього року пленум ЦК КПСС обрав його секретарем ЦК КПСС, він перестав бути першим секретарем у ЦК КПУ України, але залишився членом Президії ЦК КПСС.

Але стало вже традицією, що кожний наступний секретар ЦК КПУ України, „обиратися“ членом Президії ЦК КПСС, а кожний наступний голова Ради Міністрів УССР кандидатом у члени цієї Президії.

Досі тим кандидатом у члени Президії був і залишається колишній голова Ради Міністрів УССР Щербинський, але новим головою є вже Казанець.

Як відомо, 9-го грудня ц. р. скликається черговий пленум ЦК КПСС, при чому на порядку його наради стоїть тільки одне питання: розвиток хемічної індустрії, зокрема поліпшення виробництва мінеральних добрив.

Але, як зазначено було на тому пленумі, розглядатимуть також „організаційні питання“, тобто справу особового складу Президії Центрального Комітету КПСС.

Хоч зосередження в руках Брежньова двох функцій, голови Президії Верховного Совету СРСР і секретаря ЦК КПСС, є дивовижною, бо формальний голова держави підлягає, як один із секретарів ЦК, першому секретареві цього ж Комітету, ледве чи не наступити у цій справі якнайбільше зміна на пленумі.

Справа в тому, що Хрущов уже старий, мусить пильнувати Москву, а для візиту до інших країн потрібна людина молода і з певним партійним стажем. Брежньов має обидві ці прикмети.

Але не можна сумніватися, що на наступному пленумі в Москві „оберуть“ теперішнього першого секретаря ЦК КПУ України членом Президії ЦК КПСС. Задля цього може прийнятися пленумом навіть збільшити число членів Президії.

(Закінчення на стор. 3-ій)

Гостра проблема Канади

Гемітон, Онт. — Широко-відомі в Західній Україні статті 93-та і наступні конституційного польського карного кодексу могли б мати широке застосування у зв'язку з подіями в канадській провінції Квебек. На щастя, демократія в Канаді британського походження, і заклади для втримання конфедерації обмежуються покликанням до життя окремої Королівської Комісії для дослідження й вирішення напруги й затяжних внутрішньополітичних проблем. На початку листопада ц. р. відбулася перша сесія цієї комісії, до складу якої належать також особи української „етнічної групи“.

Приблизно в той самий час Комітет України Канади влаштував у різних містах „Тижня української Культури“. Такий тиждень відбувається також у Гемітоні заходами Українського Національного Об'єднання з рамені КУК. Першого дня відбувся реферат на тему мозаїки канадських культур і окреме інтерв'ю для преси та різних офіційних осіб в англійській мові.

Член названої комісії, керівник французько-мовного відділу новина державної радіо-ові сітки СБС, журналіст, дипломатичний з права і політичних наук, син с. п. міністра УНР, ц. р. Шулгін подав короткий переліг англо-французького спору і відповідала на різні питання приватних. Окремо підкреслив становище українців в Канаді, що становлять третій чинник не так своєю чисельністю (ко-ло 500 000), як радше організованістю та активністю.

З досліджень Королівської Комісії виявляється, що східні приморські провінції, Квебек, Онтаріо, стенові провінції і західні приморська різняться не лише географічно, економічно чи навіть політично, але ідеологічно зовсім однією однією не знають і не розуміють.

Французи та англосакси дуже мало здатні собі справу із фактом, що, дпрям, сім мільйонів англосаксонського та шість мільйонів французького населення, є це коло п'яти мільйонів „інших“. Для тих „інших“ ні французька, ні англійська рідна не є співзвучні.

Характеристичний момент притримується під час передслухання представників Комітету України Канади і Польського Канадського Конгресу. Ніяких попередніх розмов між обома групами не було, але свої твердження і заяви склали вони майже ідентично. Вони пропонували Комісії задержати мовної переваги на територіях в іонічному стані при окремій підтримці з боку уряду в культивуванні мов та культур численних „етнічних груп“ через творення культурних осередків, шкіл та наукових осередків даних культур в міру потреб населення даного району.

Сам доповідач, що є з походження і виховання українцем, назвав себе „трикультурним“ — освіту набув він у Франції, довгі літа інтересувався британською системою і вибрав Канаду, як місце свого сталого осідку. Він признає оправданими „домогання квебекських французів, що повгортаються в історичний чераї, намагаючи на силі і притисаючи. Остання криза має найбільш драматичний характер, при чому пікаро, що екстремістичні ідеї французьких канадців є значальною монополією правих угруповань, але в теперішніх експесах активізуються передусім угруповання ліви.

Вразливість українців на всілякі „мешестеві“ проблеми історично оправдана, і тому не є випадковим проголошення „тижня української культури“, тим більше, що праця комісії може затягнутися на довгий час.

Перший день „Тижня Культури“ в Гемітоні, крім названого інтерв'ю і доповіді для широкого загалу, започатковано офіційним відкриттям виставки українських мистецтв (Гриценко, Ризаковський, Гуцалюк, Кричевський, Левчишин, Мазепа, Мороз, Соловій, Сологуб і Зарничка) у міській галерії мистецтв, з участю посади міста, послів парламенту і інших офіційних чинників.

Х. О.

ПРАЦЯ HELP WANTED MALE

SHIPWRIGHTS

1ST CLASS ONLY
Port Washington location.
No outside work.
(516) PO 7-6633 (516) MA 7-3544

HELP WANTED FEMALE

ОПЕРАТОРКА, досвід "waitress" & "night makers". Секретарка або цілитель оди. Поєднання, приємні умови праці.
Nancy Sue Dress Co.
947 61st Street Brooklyn N. Y.
GE 8-9284

ПОТРІБНО

ПОМІЩЕННЯ ДОДОМУ

на "part time", в родині досвід. Прошу телефонувати між 7-9-ю веч. HI 1-1761
в Richmond Hill, N. Y.

CLEANING WOMEN

NIGHTS — 25 HOURS
5:30 P.M. — 10:30 P.M.
No Exp. Necessary, but neatness and ability to follow instructions in English are important. 5 day week (\$30 Sat. or Sun. work). Salary \$39.25 plus 10% night premium pay for hours worked.
Interviews Mon.—Fri. 9 A. M. 11 A.M.

METROPOLITAN LIFE

INSURANCE CO.
24th St. & Madison Ave. N.Y.C.
Employment Office 7th Floor
An Equal Opportunity Employer

MALE & FEMALE

ФАБРИЧНА ПОМІЧ

МУЖЧИНІ І ЖІНКИ
Різнорідна праця, всі життєві користи, від платної смети, "blue cross", пенсії, канікул, хворобової. Постійна праця з овертайм.
Alpha Industrial Service
1600 W. ELIZABETH AVE.
Linden, N.J. Tel.: WA 5-2200

РЕСТОРАНТ OPENINGS

for brand new
AUNT JEMIMA'S KITCHEN
opening soon in PARAMUS, N. J.

• WAITRESSES • DISH MACHINE OPERATORS
• CASHIERS • BUS BOYS
• HOSTESSES • COOKS

ground floor openings to men and women who are willing to put in a good days work to insure immediate success — with one of the fastest growing restaurant chains in the East... quick advancement to persons capable of assuming responsibilities.

DAY OR NIGHT SHIFTS FULL OR PART TIME
EXCELLENT TRAINING PROGRAM

geared to make you proficient in a short period of time to teach and train others, thereby increasing your earnings & skills.

• Good pay • Vacations with pay
• Good Working conditions • Many fringe benefits
• Steady employment • Free meals

Apply December 2nd Through December 7th

Aunt Jemima's Kitchen

Route 17 & Ridgewood Ave. Paramus, N. J.

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

на Св. Миколая і Різдво

ЦЕ КНИЖКА.

Андрій Білинський: СВІТ І МІ — аналіз української політики на тлі конфлікту вільної демократії з комунізмом \$3.00

Юліан Радзкевич: ПОЛУМ'Я — історична повість — Хмельницький у запалю вогню \$4.50

П. Феденко: АМОР ПАТРИС — ЛЮБОВ ДО БАТЬКІВЩИНИ — історична повість з часів Хмельницького \$2.75

Л. Випар: АНДРІЙ ВОННАРОВСЬКИЙ — історичний нарис \$1.75

Микола Ковалевський: ПРИ ДЖЕРЕЛАХ ВОРОТІВ — Спогади, враження, рефлексії \$6.80

ПАНОРАМА НАЙНОВІШОЇ ЛІТЕРАТУРИ В УСРС — Поезія, проза, критика — Упорядкував: І. Котелінець \$2.95

Кость Паньківський: ВІД ДЕРЖАВИ ДО КОМПЕТЕТУ Михайло Островський: ГРОЗНА КАЛИНИ в Українських Січових Стрільцях \$2.00

Марія Струтинська (В. Марська): ПОМИЛКА ДОКТОРА ВАРЕЦЬКОГО — Оповідання \$1.50

Ярослав Сосенко-Острок: ОЛІА — Повість з часів першої світової війни, якої діє проходить в домі священниці родини \$2.50

Софія Парфаноу: НА СХРЕЩЕННІ ДОРОГ — Повість \$5.00

Вогдан Чехут-Марко: РІДНИМИ ПЛАЯМИ — Платові оповідання \$2.00

Михайло Курак: ПЕРЕД БРАМОЮ — Поезії \$3.00

Діма: ТРЕТИЙ БЕРЕГ — Четверта збірка поезії \$1.50

Леся Хрещатка: НА ВВЕСІ БОЖИЙ РІК — Декламатор для дітей шкільного віку з окремим порученням Шкільної Ради для вжитку в Школах Українознавства \$1.50

Леся Хрещатка: ЗАБІВКИ МАРТУСИ — Багато ілюстрована книжка для дітей \$1.00

Леся Хрещатка: РОСТИКОВА КАЗКА — Книжечка для дітей молодшого віку \$1.25

Леся Хрещатка: КОЗАК НЕВМІРАКА — Фантастичне оповідання для шкільних дітей \$2.00

Володимир Радзкевич: ПРИГОДИ ЮРЧИКА КУЧЕРЯВОГО — Частина 1 і 2 \$1.00

Гриша Наріжний: КАЗКА ПРО ТРЬОХ ВЕДМЕДІВ \$1.50

Роман Заводович: БОГУТА-БАГАТИР — історична казка в образах \$1.00

Ганна Чернік: БРАТІК І СЕСТРИЧКА \$3.00

Я ГОСПОДЬ БОГ ТВИН — Біблійна історія старого завіту в образах до розмаїлювання \$5.00

РІЧНИКИ "ВЕСЕЛКИ" в твердій обкладинці за 1957, 1958, 1959, 1960, 1961 і 1962 роки \$6.00

Замовлення і надання тільки чеками або поштовими переказами слати на адресу:

СВОБОДА — P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

Відзначення 30-ої річниці штучного голоду в Україні, в Твин Сіті, Міннесота

З ініціативи місцевого Відділу УККА у співпраці з організаціями в Твин-Сіті під проводом голови УККА проф. О. Грановського переведено кампанію по вшануванню пам'яті замордованих в Україні штучним голодом семи мільйонів селян-чоловіків, жінок, дітей і немовлят, а також по переведенню масової маніфестації проти червоно-московського окупанта в Україні, його керівників і організаторів масового голоду в роках 1932-33. Управу провела три засідання, на яких конкретно були проголошені намічені завдання і розподілені обов'язки. Секретарка УККА пані Надія Дорошак приготувала листівки про голод в англійській мові. Пані Ірина Вдовенко-Елліот зробила відбитки з книги "assignment in Utopia" by Eugene Lyons—The Peasants are conquered. Все це було розіслано особисто проф. О. Грановським і п. д-р-інж. С. Ермоленко разом із запрошеними на громадське віче, мейором обох міст, сенатором і конгресменом стейту Міннесота, місцевим радіо-стаціям і пресі.

13 жовтня на Українському Православному Дні всіх православних церков в Твин-Сіті відправлено соборну панна-

ПРАЦЯ

HELP WANTED FEMALE

RESPONSIBLE WOMAN

who loves children to assist in care of large family. Salary \$135 Month. Nice, warm atmosphere. Excellent opportunity, sleep-out. Recent references required.

Call — IN 3-1089

хиду за жертви голоду в церкві св. Володимира і Ольги в м. Сейнт Полі, на якій був присутній мейор міста з родиною. Після панхиди був традиційний обід — дохід з якого призначений на будову Храму-Пам'ятника жертвам голоду в Св.т. Банид Бруку Нью Джерсі.

17 жовтня на університетській ТВ-станції КТСА канал 2, була півгодинна програма, на якій виступали як свідки голоду пані доктор Колодій, п. М. Ковалевський, пані інж. В. Ермоленко і п. проф. Михалевич. Програму вів проф. О. Грановський — голова місцевого Відділу УККА і закінчив слово мав о. монсінйор П. Леськів, парох укр.-кат. церкви св. Константина.

18 жовтня в місцевих часописах обох міст з'явилися дописи про голод на Україні з відомими коментарями. Перший допис про голод помістив Мінеаполіс "Стар" 14 жовтня. Цього ж самого дня радіо-станція WDWG подавала про голод, на підставі одержаних матеріалів від УККА.

19 жовтня — в залі школи церкви св. Константина відбулося віче з малою концертною програмою. Віче відкривала Королева Міста Сент Пол панна Оксана Мірза співом американського гімну, її аккомпаніювала панна Ульяна Тисовська. Проф. О. Грановський познайомив аудиторію з головним доповідцем в українській мові гостем з Пенсильванії п. Володимиром Мазуром, який говорив про факти голоду на Україні і причини виникнення його. Після доповіді пані О. Хоролець продекларувала В. Горняського — "Весна 1933 р." Реферат англійською мовою вголос проф. Юрій Пушкін. Вся його промова була статистичною аналізою причин голоду.

По закінченні доповідей проф. О. Грановський прочитав привітання від мейора міста Мінеаполіс, а мейор міста Сент Пол оголосив день 19-го жовтня Українським Днем і закликав своїх мешканців міста вшанувати жертви голоду разом з українцями. Грамоту, він передав проф. Грановському і своє уповноваження заступати його на Вічу. Крім того були читані листи і телеграми від конгресменів і сенаторів стейту Міннесота і від братніх поновелених народів — мадьярів і естонців, а від латвійців особисто виступив президент Латвійської організації в Твин-Сіті п. Ніколає Радіс і президент Легіону Ветеранів учасників закордонних воєн п. Мс Мек Доналд.

В концертній частині — артист української опери п. Олександр Мартиненко пропів: "Із-за гаю сонце сходить" — сл. Шевченка муз. Степанова і пролог з опери "Паня" — муз. П. Леонавельо. Аккомпанімент вели пані Зоя Мельниченко. Ухвалення резолюції в українській і англійській мовах запрокували проф. О. Грановський і п. д-р-інж. С. Ермоленко. В резолюції зазначено, що українська громада в Твин-Сіті домагастись судової розправи над московськими комуністичними садистами, так, як це було вчинено над німецькими націонал-соціалістичними расистами в Нюрнбергу.

По затвердженні резолюції виступив хор "Дніпро" під диригуванням п. о. Миколи Бриня, аккомпанімент вели пані Кіра Цареградська, соліст п. Михайло Даченко. Відповіли: — "Журавлі" — муз. Стеценка, "Козака несут" — муз. Леонтовича, "Вставай народе!" — сл. І. П. Вагнаного муз. Г. Кітасого. Кінцеве слово вголосив заст. голова місцевого Відділу УККА інж. С. Ермоленко. Співом української гімну закінчилося віче. Присутніх на Вічу було 360 осіб. Упорядниками на залі були члени СУМ-у. Удекорування сцени виконала пані Надія Дорошак.

28-го жовтня хор "Дніпро" на запрошення президента Легіону Ветеранів Закордонних Воєн п. Мек Доналд виступив із своєю програмою перед чисельною аудиторією (400 осіб) в Ветеранів, Мінн., де головним промовцем був бувший член ФБІ. Пан Анастасієвський вів програму хором, коротко інформував присутніх про Україну, про голод 1932-33 рр. і причини його виникнення. Рясні оплески свідчили про успіх хору.

Пресовий референт УККА Валентина Ермоленко

ЗАХІДНІЙ БЕРЛІН В ЖАЛОБІ...

(Закінчення з 1-ої стор.)

обірваних звуках твіста. А коли студенти університету та інших високих шкіл ще той же самий чорний п'ятиквітний 22-го листопада коло півночі влаштували жалібний похід зі смоликами, то гул їхнього сумного, німого маршу нагадав удари верблів, так тихо було на опустілих вулицях міста.

В наступні вечори у вікнах всіх домів горіли свічки за вшануванням коротко по війні звичаєм, що на Св.т. Велічці так задувати рідких, які погнали. Це спонтанне ставлення горючих свічок, що їх доки берлінці світили тільки своїм загиненим, означало, що вбитого президента Кеннеді вважали за одного зі своїх. А на площі, яка у ті дні загального суму, звалася це площею Рудольф Вільде Пляц, і яка тепер уже називається Джан Ф. Кеннеді Пляц, стояли у день і у ніч товпи людей. Чоловіки, жінки, старі й молоді. Дивилися вгору на фронтон ратуші, звідки споглядав на них Джан Кеннеді, який же усміхнений оптимістичний, певний себе, як тоді, незабутнього 26-го червня ч. р., коли несений могутньо хвилею ентузіазму непероглядних мас гукуючи: "Іх бін берлінер" себто "Іх є берлінцем". Тільки, що тим разом товпа не шаліла з радості, а плакала, дивлячись на портрет молодого президента, який вже не жив.

Берлінці, хоч народ твер-

новський і д-р-інж. С. Ермоленко. В резолюції затвердженій одностайно, українська громада в Твин-Сіті домагастись судової розправи над московськими комуністичними садистами, так, як це було вчинено над німецькими націонал-соціалістичними расистами в Нюрнбергу.

По затвердженні резолюції виступив хор "Дніпро" під диригуванням п. о. Миколи Бриня, аккомпанімент вели пані Кіра Цареградська, соліст п. Михайло Даченко. Відповіли: — "Журавлі" — муз. Стеценка, "Козака несут" — муз. Леонтовича, "Вставай народе!" — сл. І. П. Вагнаного муз. Г. Кітасого. Кінцеве слово вголосив заст. голова місцевого Відділу УККА інж. С. Ермоленко. Співом української гімну закінчилося віче. Присутніх на Вічу було 360 осіб. Упорядниками на залі були члени СУМ-у. Удекорування сцени виконала пані Надія Дорошак.

28-го жовтня хор "Дніпро" на запрошення президента Легіону Ветеранів Закордонних Воєн п. Мек Доналд виступив із своєю програмою перед чисельною аудиторією (400 осіб) в Ветеранів, Мінн., де головним промовцем був бувший член ФБІ. Пан Анастасієвський вів програму хором, коротко інформував присутніх про Україну, про голод 1932-33 рр. і причини його виникнення. Рясні оплески свідчили про успіх хору.

Пресовий референт УККА Валентина Ермоленко

дий і несентиментальний, тим разом плакали як діти. А це тому, що вони цього Джана Кеннеді трактували як свого президента. Це нічка перепада, а проста правда. Правда, яка народилася під час його відвідин у цьому місті, коли Кеннеді одним підвладним бравурним хором підбив серця населення. Якось вони дуже собі підходили — отой молодий президент і це місто. Пасували один до одного відвертістю поглядів, відвагою, фантазією, розмахом, толерантністю та своєю ноншальністю. Тому від того пам'ятного дня берлінці бачили у Кеннеді не тільки оборонця свободи, але свого любилища. І тому сум по ньому тут був хіба щиріший ніж денебуди поза кордонами З'єднаних Держав, бо позбавлений зовсім всілякої конвенціональності.

У день, коли на військовому двираті Арлінгтон народ Вашингтону разом з королями і головами держав проводив Джана Кеннеді в останню дорогу, берлінці зібралися на двох місцях, де молодий президент п'ять місяців тому виклав кредо своєї політичної програми. В авлі університету зібрались професори і студенти, щоб віддати честь пам'яті Президента, який у червні прийняв титул почесного члена Вільного Університету Західного Берліну. Ректор Лірс, відомий біологетик, пригадав у короткій промові, що Кеннеді проламав давніші упередження між наукою та політикою і вказав майбутнім поколінням, що не можна вести політику без основного знання і без моральних принципів, що лежать в основі культури і науки. На його честь професори і студенти вирішують назвати новий найбільший в Європі Інститут Американістики, який саме твориться при тутешньому університеті, іменем Джана Кеннеді. А професори та слухачі Інженерної Високої Школи схвалюють стипендію також його імені.

У тому ж самому часі, коли труну з тіланими останками президента Кеннеді спускали у гроб у далекому Вашингтоні, тут на площі, на якій він переніс найбільший мітинг, тисячі берлінців прощались з ним символічно. Труби американської армії відіграли вечірній сигнал на знак відходу Президента на вічний спочинок. А коли площу Рудольф Вільде Пляц переіменували на площу імені Джана Кеннеді, почав бити дзвін свободи, переданий Берлінові за попередників убитого президента, який відповідали люди за долю цього міста хотіли пригадати і в годину печалі про континуацію, про тяглість цього діла, яку були вірні й Труман, й Айзенгауер і Кеннеді й які переходили на нового президента — Джонсона... Б. О.

Берлінці, хоч народ твер-

новський і д-р-інж. С. Ермоленко. В резолюції затвердженій одностайно, українська громада в Твин-Сіті домагастись судової розправи над московськими комуністичними садистами, так, як це було вчинено над німецькими націонал-соціалістичними расистами в Нюрнбергу.

По затвердженні резолюції виступив хор "Дніпро" під диригуванням п. о. Миколи Бриня, аккомпанімент вели пані Кіра Цареградська, соліст п. Михайло Даченко. Відповіли: — "Журавлі" — муз. Стеценка, "Козака несут" — муз. Леонтовича, "Вставай народе!" — сл. І. П. Вагнаного муз. Г. Кітасого. Кінцеве слово вголосив заст. голова місцевого Відділу УККА інж. С. Ермоленко. Співом української гімну закінчилося віче. Присутніх на Вічу було 360 осіб. Упорядниками на залі були члени СУМ-у. Удекорування сцени виконала пані Надія Дорошак.

28-го жовтня хор "Дніпро" на запрошення президента Легіону Ветеранів Закордонних Воєн п. Мек Доналд виступив із своєю програмою перед чисельною аудиторією (400 осіб) в Ветеранів, Мінн., де головним промовцем був бувший член ФБІ. Пан Анастасієвський вів програму хором, коротко інформував присутніх про Україну, про голод 1932-33 рр. і причини його виникнення. Рясні оплески свідчили про успіх хору.

Пресовий референт УККА Валентина Ермоленко

Берлінці, хоч народ твер-

новський і д-р-інж. С. Ермоленко. В резолюції затвердженій одностайно, українська громада в Твин-Сіті домагастись судової розправи над московськими комуністичними садистами, так, як це було вчинено над німецькими націонал-соціалістичними расистами в Нюрнбергу.

По затвердженні резолюції виступив хор "Дніпро" під диригуванням п. о. Миколи Бриня, аккомпанімент вели пані Кіра Цареградська, соліст п. Михайло Даченко. Відповіли: — "Журавлі" — муз. Стеценка, "Козака несут" — муз. Леонтовича, "Вставай народе!" — сл. І. П. Вагнаного муз. Г. Кітасого. Кінцеве слово вголосив заст. голова місцевого Відділу УККА інж. С. Ермоленко. Співом української гімну закінчилося віче. Присутніх на Вічу було 360 осіб. Упорядниками на залі були члени СУМ-у. Удекорування сцени виконала пані Надія Дорошак.

28-го жовтня хор "Дніпро" на запрошення президента Легіону Ветеранів Закордонних Воєн п. Мек Доналд виступив із своєю програмою перед чисельною аудиторією (400 осіб) в Ветеранів, Мінн., де головним промовцем був бувший член ФБІ. Пан Анастасієвський вів програму хором, коротко інформував присутніх про Україну, про голод 1932-33 рр. і причини його виникнення. Рясні оплески свідчили про успіх хору.

Пресовий референт УККА Валентина Ермоленко

Берлінці, хоч народ твер-

новський і д-р-інж. С. Ермоленко. В резолюції затвердженій одностайно, українська громада в Твин-Сіті домагастись судової розправи над московськими комуністичними садистами, так, як це було вчинено над німецькими націонал-соціалістичними расистами в Нюрнбергу.

По затвердженні резолюції виступив хор "Дніпро" під диригуванням п. о. Миколи Бриня, аккомпанімент вели пані Кіра Цареградська, соліст п. Михайло Даченко. Відповіли: — "Журавлі" — муз. Стеценка, "Козака несут" — муз. Леонтовича, "Вставай народе!" — сл. І. П. Вагнаного муз. Г. Кітасого. Кінцеве слово вголосив заст. голова місцевого Відділу УККА інж. С. Ермоленко. Співом української гімну закінчилося віче. Присутніх на Вічу було 360 осіб. Упорядниками на залі були члени СУМ-у. Удекорування сцени виконала пані Надія Дорошак.

28-го жовтня хор "Дніпро" на запрошення президента Легіону Ветеранів Закордонних Воєн п. Мек Доналд виступив із своєю програмою перед чисельною аудиторією (400 осіб) в Ветеранів, Мінн., де головним промовцем був бувший член ФБІ. Пан Анастасієвський вів програму хором, коротко інформував присутніх про Україну, про голод 1932-33 рр. і причини його виникнення. Рясні оплески свідчили про успіх хору.

Пресовий референт УККА Валентина Ермоленко

Берлінці, хоч народ твер-

новський і д-р-інж. С. Ермоленко. В резолюції затвердженій одностайно, українська громада в Твин-Сіті домагастись судової розправи над московськими комуністичними садистами, так, як це було вчинено над німецькими націонал-соціалістичними расистами в Нюрнбергу.

По затвердженні резолюції виступив хор "Дніпро" під диригуванням п. о. Миколи Бриня, аккомпанімент вели пані Кіра Цареградська, соліст п. Михайло Даченко. Відповіли: — "Журавлі" — муз. Стеценка, "Козака несут" — муз. Леонтовича, "Вставай народе!" — сл. І. П. Вагнаного муз. Г. Кітасого. Кінцеве слово вголосив заст. голова місцевого Відділу УККА інж. С. Ермоленко. Співом української гімну закінчилося віче. Присутніх на Вічу було 360 осіб. Упорядниками на залі були члени СУМ-у. Удекорування сцени виконала пані Надія Дорошак.

28-го жовтня хор "Дніпро" на запрошення президента Легіону Ветеранів Закордонних Воєн п. Мек Доналд виступив із своєю програмою перед чисельною аудиторією (400 осіб) в Ветеранів, Мінн., де головним промовцем був бувший член ФБІ. Пан Анастасієвський вів програму хором, коротко інформував присутніх про Україну, про голод 1932-33 рр. і причини його виникнення. Рясні оплески свідчили про успіх хору.

Пресовий референт УККА Валентина Ермоленко

Берлінці, хоч народ твер-

новський і д-р-інж. С. Ермоленко. В резолюції затвердженій одностайно, українська громада в Твин-Сіті домагастись судової розправи над московськими комуністичними садистами, так, як це було вчинено над німецькими націонал-соціалістичними расистами в Нюрнбергу.

По затвердженні резолюції виступив хор "Дніпро" під диригуванням п. о. Миколи Бриня, аккомпанімент вели пані Кіра Цареградська, соліст п. Михайло Даченко. Відповіли: — "Журавлі" — муз. Стеценка, "Козака несут" — муз. Леонтовича, "Вставай народе!" — сл. І. П. Вагнаного муз. Г. Кітасого. Кінцеве слово вголосив заст. голова місцевого Відділу УККА інж. С. Ермоленко. Співом української гімну закінчилося віче. Присутніх на Вічу було 360 осіб. Упорядниками на залі були члени СУМ-у. Удекорування сцени виконала пані Надія Дорошак.

28-го жовтня хор "Дніпро" на запрошення президента Легіону Ветеранів Закордонних Воєн п. Мек Доналд виступив із своєю програмою перед чисельною аудиторією (400 осіб) в Ветеранів, Мінн., де головним промовцем був бувший член ФБІ. Пан Анастасієвський вів програму хором, коротко інформував присутніх про Україну, про голод 1932-33 рр. і причини його виникнення. Рясні оплески свідчили про успіх хору.

Пресовий референт УККА Валентина Ермоленко

Берлінці, хоч народ твер-

новський і д-р-інж. С. Ермоленко. В резолюції затвердженій одностайно, українська громада в Твин-Сіті домагастись судової розправи над московськими комуністичними садистами, так, як це було вчинено над німецькими націонал-соціалістичними расистами в Нюрнбергу.

По затвердженні резолюції виступив хор "Дніпро" під диригуванням п. о. Миколи Бриня, аккомпанімент вели пані Кіра Цареградська, соліст п. Михайло Даченко. Відповіли: — "Журавлі" — муз. Стеценка, "Козака несут" — муз. Леонтовича, "Вставай народе!" — сл. І. П. Вагнаного муз. Г. Кітасого. Кінцеве слово вголосив заст. голова місцевого Відділу УККА інж. С. Ермоленко. Співом української гімну закінчилося віче. Присутніх на Вічу було 360 осіб. Упорядниками на залі були члени СУМ-у. Удекорування сцени виконала пані Надія Дорошак.

28-го жовтня хор "Дніпро" на запрошення президента Легіону Ветеранів Закордонних Воєн п. Мек Доналд виступив із своєю програмою перед чисельною аудиторією (400 осіб) в Ветеранів, Мінн., де головним промовцем був бувший член ФБІ. Пан Анастасієвський вів програму хором, коротко інформував присутніх про Україну, про голод 1932-33 рр. і причини його виникнення. Рясні оплески свідчили про успіх хору.

Пресовий референт УККА Валентина Ермоленко